ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 21 Μαρτίου **1949**	**ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ**	Ἀριθμὸς φύλλου **72**

ΑΝΑΓΚ. ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 912.

Περὶ διεθνοῦς συνεργασίας καὶ δικαστικῆς συνδρομῆς ἐν τῇ διώξει τοῦ ἐγκλήματος

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 19 Μαρτίου 1949 τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ληφθεῖσαν ἀπόφασιν περὶ ἐκδόσεως Ἀναγκ. Νόμου «περὶ διεθνοῦς συνεργασίας καὶ δικαστικῆς συνδρομῆς ἐν τῇ διώξει τοῦ ἐγκλήματος», ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ι. Ἔκδοσις

Ἄρθρον 1.

1. Ἐλλείψει συμβάσεως οἱ ὅροι καὶ ἡ διαδικασία τῆς ἐκδόσεως ἀλλοδαπῶν ἐγκλημάτων ρυθμίζονται ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου.

2. Αἱ διατάξεις αὗται ἐφαρμόζονται καὶ ὑφισταμένης συμβάσεως, ἐφ' ὅσον δὲν ἀντίκεινται εἰς αὐτὴν ὡς καὶ ἐφ' ὧν σημείων δὲν προβλέπει ἡ σύμβασις.

Ἄρθρον 2.

Πότε ἐπιτρέπεται.

Ἐπιτρέπεται ἡ ἔκδοσις ἀλλοδαποῦ: α) ἐὰν οὗτος κατηγορῆται ἐπὶ ἀξιοποίνῳ πράξει, καθ' ἣν ἀπειλεῖται ὑπό τε του ἡμεδαποῦ ποινικοῦ νόμου καὶ τοῦ νόμου τοῦ ἐκζητοῦντος Κράτους ποινὴ στερητικὴ τῆς ἐλευθερίας, ἧς τὸ ἀνώτατον ὅριον εἶναι δύο ἔτη καὶ ἄνω ἢ ἡ ποινὴ τοῦ θανάτου. Ἐν περιπτώσει συρροῆς ἐγκλημάτων, ἡ ἔκδοσις ἐπιτρέπεται διὰ πάντα ταῦτα, ἐὰν ἐν ἐκ τούτων τιμωρῆται διά τινος τῶν ἀνωτέρω ποινῶν. Ἐὰν δὲ ὁ ἐκζητούμενος κατεδικάσθη πρότερον ἀμετακλήτως ὑπὸ δικαστηρίου οἱουδήποτε Κράτους εἰς ποινὴν στερητικὴν τῆς ἐλευθερίας τοὐλάχιστον τριῶν μηνῶν δι' ἔγκλημα μὴ προβλεπόμενον ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 3 στοιχ. γ, ζητεῖται δὲ ἡ ἔκδοσίς του δι' ἔγκλημα τελεσθὲν καθ' ὑποτροπὴν κατά τε τὸν ἡμεδαπὸν ποινικὸν νόμον καὶ τὸν τοῦ ἐκζητοῦντος Κράτους, ἡ ἔκδοσις δύναται νὰ ἐπιτραπῇ ἐὰν τὸ ἔγκλημα τοῦτο τιμωρῆται ὡς πλημμέλημα δι' οἱασδήποτε στερητικῆς τῆς ἐλευθερίας ποινῆς, β) ἐὰν ὁ ἐκζητούμενος ἀλλοδαπὸς κατεδικάσθη ὑπὸ τῶν δικαστηρίων τοῦ ἐκζητοῦντος Κράτους εἰς ποινὴν στερητικὴν τῆς ἐλευθερίας τοὐλάχιστον ἓξ μηνῶν, ἐπὶ ἀξιοποίνῳ πράξει, ἥτις χαρακτηρίζεται ὑπὸ τοῦ ἡμεδαποῦ ποινικοῦ νόμου καὶ ὑπὸ τῶν νόμων τοῦ ἐκζητοῦντος Κράτους ὡς πλημμέλημα ἢ κακούργημα καὶ γ) ἐὰν οὗτος συναινῇ ρητῶς εἰς τὴν παράδοσίν του πρὸς τὸ ἐκζητοῦν Κράτος.

Ἄρθρον 3.

Πότε ἀπαγορεύεται.

Ἀπαγορεύεται ἡ ἔκδοσις: α) ἐὰν ὁ ἐκζητούμενος εἶναι ἡμεδαπὸς κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐκτελέσεως τῆς πράξεως, β) ἂν ἡ δίωξις καὶ τιμώρησις τοῦ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ τελεσθέντος ὑπὸ τοῦ ἐκζητουμένου ἐγκλήματος ἀνήκει κατὰ τοὺς ἑλληνικοὺς νόμους εἰς τὰ ἡμεδαπὰ δικαστήρια, γ) ἐὰν πρόκειται περὶ ἐγκλήματος, ὅπερ κατὰ τοὺς ἑλληνικοὺς νόμους χαρακτηρίζεται ὡς πολιτικόν, στρατιωτικόν, φορολογικὸν ἢ τοῦ τύπου, ἢ διώκεται μόνον κατ' ἔγκλησιν τοῦ ἀδικηθέντος ἢ ὁσάκις προκύπτει ἐκ τῶν περιστάσεων ὅτι ἀπὸ πολιτικοῦ σκοποῦ ζητεῖται ἡ ἔκδοσις, δ') ἐὰν κατὰ τοὺς νόμους τοῦ ἐκζητοῦντος ἢ τοῦ ἡμετέρου κράτους, ἢ τοῦ κράτους, ἐν ᾧ ἐτελέσθη τὸ ἔγκλημα, ἐπῆλθεν ἤδη πρὸ τῆς περὶ ἐκδόσεως ἀποφάσεως, νόμιμος λόγος κωλύων τὴν δίωξιν ἢ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ποινῆς ἢ ἀποκλείων ἢ ἐξαλείφων τὸ ἀξιόποινον καὶ ε') ἐὰν πιθανολογῆται, ὅτι ὁ ἐκζητούμενος θέλει καταδιωχθῇ ὑπὸ τοῦ κράτους, εἰς ὃ παραδίδεται, διὰ πρᾶξιν ἄλλην ἐκτὸς ἐκείνης, δι' ἣν ζητεῖται ἡ ἔκδοσις.

Ἄρθρον 4.

Αἴτησις ἐκδόσεως ὑπὸ πλειόνων κρατῶν.

Ἐὰν ἡ ἔκδοσις ζητῆται ὑπὸ πολλῶν κρατῶν δι' ἓν καὶ τὸ αὐτὸ ἔγκλημα, διατάσσεται αὕτη κατὰ προτίμησιν, εἴτε εἰς τὸ κράτος, οὗτινος ὁ ἐκζητούμενος εἶναι ὑπήκοος, εἴτε εἰς ἐκεῖνο, ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ὁποίου ἐπράχθη τὸ ἔγκλημα. Ἐὰν αἱ σύγχρονοι αἰτήσεις γίνωνται διὰ διάφορα ἐγκλήματα, ἡ ἔκδοσις γίνεται κατὰ προτίμησιν εἰς τὸ κράτος, ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ὁποίου ἐτελέσθη τὸ βαρύτερον κατὰ τοὺς ἡμεδαποὺς νόμους ἔγκλημα, ἢ, ἐὰν πρόκειται περὶ ἐγκλήματος ὁμοίας βαρύτητος, εἰς τὸ κράτος, τοῦ ὁποίου ἡ περὶ ἐκδόσεως αἴτησις ἔφθασε πρώτη, λαμβανομένης πάντοτε ὑπ' ὄψιν καὶ τῆς ὑπό τινος τῶν ἐκζητούντων κρατῶν ἀναλαμβανομένης ὑποχρεώσεως, ὅπως προβῇ εἰς τὴν διὰ τὰ λοιπὰ ἐγκλήματα ἐπανέκδοσιν τοῦ ἐκζητουμένου.

Ἄρθρον 5.

Περιορισμοὶ εἰς τὴν ἔκδοσιν.

Ἡ ἔκδοσις παραχωρεῖται μόνον ὑπὸ τὸν ὅρον, ὅτι ὁ ἐκδιδόμενος δὲν θέλει καταδιωχθῇ ἢ καταδικασθῇ ἐν τῷ κράτει, εἰς ὃ ἐκδίδεται, οὔτε παραδοθῇ εἰς τρίτον κράτος, δι' ἄλλας πράξεις, τελεσθείσας πρὸ τῆς ἐκδόσεώς του, ἐκτὸς ἐκείνης δι' ἣν ἐκδίδεται. Διὰ τὰς τοιαύτας πράξεις, δύναται νὰ διωχθῇ, τιμωρηθῇ ἢ παραδοθῇ εἰς τρίτον κράτος, μόνον : α') ἐὰν συναινέσῃ μεταγενεστέρως τὸ Ἑλληνικὸν κράτος, ὅπερ δύναται νὰ ἀξιώσῃ, ὅπως ἡ συναίνεσις αὕτη ζητηθῇ κατὰ τὸν διαγεγραμμένον διὰ τὴν αἴτησιν ἐκδόσεως ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου τύπον, μετὰ τῶν ἐπιστηριζόντων ταύτην

ἐγγράφων, κατὰ τὰ ἄρθρα 8 καὶ 9 ἢ β) ἐὰν τὸ ἐκδοθὲν πρόσωπον δὲν ἐγκατέλειψε, παρὰ τὴν ἔλλειψιν παντὸς ἐμποδίου, τὸ ἔδαφος τοῦ εἰς ὃ ἐξεδόθη κράτους, ἐντὸς τριάκοντα ἡμερῶν, ἀπὸ τοῦ πέρατος τῆς δίκης καὶ ἐν περιπτώσει καταδίκης, ἀπὸ τῆς ἐκ τῶν φυλακῶν ἀπολύσεώς του ἢ ἐὰν ἐπανέλθῃ εἰς τὸ κράτος μεταγενεστέρως.

Ἄρθρον 6.

Ἀναβολὴ τῆς ἐκδόσεως.

Ἐὰν τὸ ἐκζητούμενον πρόσωπον καταδιώκηται ἢ κατεδικάσθη ἐν τῇ ἡμεδαπῇ διὰ πρᾶξιν ἄλλην ἢ τὴν προκαλέσασαν τὴν περὶ ἐκδόσεως αἴτησιν, ἡ ἔκδοσις αὐτοῦ ἀναβάλλεται μέχρι τοῦ πέρατος τῆς ποινικῆς διώξεως καί, ἐν περιπτώσει καταδίκης, μέχρι τῆς ἐκτίσεως τῆς ποινῆς ἢ τῆς ἐκ τῶν φυλακῶν ἀπολύσεως τοῦ ἐκζητουμένου.

Ἄρθρον 7.

Προσωρινὴ παράδοσις τοῦ ἐκζητουμένου.

Ἐὰν ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 6 ἀναβολὴ τῆς ἐκδόσεως δύναται νὰ ἔχῃ ὡς ἀποτέλεσμα, κατὰ τοὺς νόμους τοῦ ἐκζητοῦντος κράτους, τὴν παραγραφὴν ἢ ἄλλα σοβαρὰ κωλύματα εἰς τὴν δίωξιν, δύναται νὰ ἐπιτραπῇ ἡ προσωρινὴ ἔκδοσις τοῦ ἐκζητουμένου, ὑπὸ τὸν ὅρον, ὅτι οὗτος θὰ ἐπαναστα λῇ, εὐθὺς ὡς αἱ δι' ἃς προσωρινῶς ἐζητήθη ἀνακριτικαὶ πράξεις περατωθῶσι.

Ἄρθρον 8.

Αἴτησις ἐκδόσεως.

1. Ἐν τῇ διὰ τῆς διπλωματικῆς ὁδοῦ διαβιβαζομένῃ αἰτήσει δέον νὰ συνάπτωνται , εἰς μὲν τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 2 στοιχ. α' τὸ κατηγορητήριον, τὸ ἔνταλμα συλλήψεως ἢ πᾶσα ἄλλη δικαστικὴ πρᾶξις ἔχουσα τὸ αὐτὸ κῦρος πρὸς ταῦτα καὶ (ἐὰν συνθήκη δὲν κωλύῃ τοῦτο) ὅσα ἔγγραφα ἀπαιτοῦνται, ἵνα βεβαιωθῇ ὅτι ὑπάρχουσιν ἐνδείξεις ἐνοχῆς, ἐπαρκεῖς πρὸς παραπομπὴν εἰς δίκην τοῦ ἐκζητουμένου, εἰς δὲ τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 2 στοιχ. β' ἡ ἀπόφασις κατὰ τοῦ ἐκζητουμένου καὶ αἱ ἀποδείξεις ὅτι αὕτη εἶναι ἀμετάκλητος. Ἐν πάσῃ δὲ περιπτώσει ἀντίγραφον τοῦ νόμου τοῦ ἐκζητοῦντος κράτους, ὅστις τιμωρεῖ τὴν πρᾶξιν, δι' ἣν ζητεῖται ἡ ἔκδοσις, πρὸς δὲ συνοπτικὴ περιγραφὴ τῶν περιστατικῶν τοῦ ἐγκλήματος καὶ τέλος ἀκριβὴς περιγραφὴ τῶν χαρακτηριστικῶν τοῦ ἐκζητουμένου μετὰ φωτογραφίας καὶ τῶν δακτυλικῶν αὐτοῦ ἀποτυπωμάτων, εἰ δυνατόν. Πάντα τὰ ἔγγραφα ταῦτα δύνανται νὰ προσάγωνται καὶ ἐν ἀντιγράφοις κεκυρωμένοις ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου ἢ πάσης ἄλλης ἁρμοδίας ἀρχῆς τοῦ ἐκζητοῦντος κράτους.

2. Ἡ περὶ ἐκδόσεως αἴτησις, μετὰ τῶν κατὰ τὴν § 1 ἀπαιτουμένων ἐγγράφων καὶ μεταφράσεως αὐτῶν κεκυρωμένης, διαβιβάζονται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν πρὸς τὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης, ὅστις, ἀφοῦ ἐλέγξῃ τὸ νόμιμον τῆς αἰτήσεως, ἀποστέλλει αὐτὴν μετὰ τῶν ἐγγράφων διὰ τοῦ παρ' ἐφέταις εἰσαγγελέως πρὸς τὸν πρόεδρον τῶν ἐφετῶν, ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποίου διαμένει ὁ ἐκζητούμενος.

Ἄρθρον 9.

Αἴτησις ἐπεξηγήσεως.

Ὅταν ὑπάρχωσιν ἀμφιβολίαι περὶ τοῦ ἐὰν συντρέχῃ περίπτωσίς τις ἐκδόσεως κατὰ τὰ ἄρθρα 2 καὶ 3, ζητοῦνται ἐπεξηγήσεις παρὰ τοῦ ἐκζητοῦντος κράτους, ἡ δὲ ἔκδοσις δὲν διατάσσεται, εἰμὴ μόνον, ὅταν αἱ παρασχεθεῖσαι ἐπεξηγήσεις εἶναι τοιαῦται, ὥστε νὰ διαλύωσι τὰς γεννηθείσας ἀμφιβολίας.

Ἄρθρον 10.

Σύλληψις ἐκζητουμένου, κατάσχεσις τῶν πειστηρίων.

1. Ὁ πρόεδρος τῶν ἐφετῶν ὀφείλει, ἅμα τῇ παραλαβῇ τῶν ἐγγράφων, νὰ διατάξῃ ἄνευ ἀναβολῆς δι' ἐντάλματος τὴν σύλληψιν τοῦ ἐκζητουμένου καὶ τὴν κατάσχεσιν ὅλων τῶν πειστηρίων. Τὸ ἔνταλμα συλλήψεως καὶ ἡ κατάσχεσις ἐκτελεῖται ἐπιμελείᾳ τοῦ παρ' ἐφέταις εἰσαγγελέως

2. Καὶ ἄνευ ἐντάλματος συλλήψεως δύναται, ἐν ἐπειγούσῃ ἀνάγκῃ καὶ δὴ ὅταν ὑπάρχῃ βάσιμος ὑπόνοια φυγῆς τοῦ ἐκζητουμένου, νὰ συλληφθῇ οὗτος, ἐντολῇ τοῦ εἰσαγγελέως τῶν ἐφετῶν, καὶ πρὶν ἢ ὑποβληθῇ ἡ περὶ ἐκδόσεως αἴτησις, ἐπὶ τῇ βάσει ὅμως ἀγγελίας διαβιβαζομένης ταχυδρομικῶς ἢ τηλεγραφικῶς ὑπὸ τῆς δικαστικῆς ἢ ἄλλης ἁρμοδίας ἀρχῆς τοῦ ἐκζητοῦντος κράτους, μνημονευούσης πάντως τὸ ἔνταλμα συλλήψεως ἢ τὴν ἀπόφασιν καὶ τὸ ἔγκλημα, καὶ ἄνευ μεσολαβήσεως διπλωματικῆς. Ὁ εἰσαγγελεὺς τῶν ἐφετῶν ἀνακοινοῦ πάραυτα τὴν σύλληψιν εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργόν, ὅστις δύναται νὰ διατάξῃ τὴν ἀπόλυσιν τοῦ συλληφθέντος.

3. Ἐὰν ἐντὸς ἑνὸς τὸ πολὺ μηνὸς ἀπὸ τῆς συλλήψεως δὲν ὑποβληθῇ ἡ αἴτησις ἐκδόσεως κατὰ τὸ ἄρθρον 8, ὁ προσωρινῶς κρατηθεὶς ἀπολύεται, διαταγῇ τοῦ εἰσαγγελέως τῶν ἐφετῶν. Ὑποβληθέντων ἐμπροθέσμως τῶν ἐγγράφων, ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῆς § 1 ὡς καὶ τῶν ἄρθρων 13 ἐπ.

4. Ἐὰν μετὰ τὴν κατὰ τὰ ἀνωτέρω γενομένην ἀπόλυσιν τοῦ ἐκζητουμένου περιέλθῃ ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 8 αἴτησις ἐκδόσεως εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐξωτερικῶν, ἐπακολουθεῖ ἡ διαδικασία τῆς ἐκδόσεως.

5. Ὁ προσωρινῶς συλληφθεὶς δύναται, ἀμφισβητῶν τὴν ταὐτότητά του, νὰ προσφύγῃ ἐντὸς 24 ὡρῶν ἀπὸ τῆς εἰς τὸν παρ' ἐφέταις εἰσαγγελέα προσαγωγῆς του εἰς τὸ συμβούλιον τῶν ἐφετῶν, ὅπερ ἀποφασίζει ἀμετακλήτως, ἀκοῦσαν τοῦ προσφεύγοντος καὶ τοῦ συνηγόρου του. Ἡ προσφυγὴ δύναται νὰ γίνῃ καὶ προφορικῶς ἐνώπιον τοῦ εἰσαγγελέως τῶν ἐφετῶν.

Ἄρθρον 11.

Βεβαίωσις ταὐτότητος. Φυλάκισις τοῦ συλληφθέντος.

Ὁ συλληφθεὶς μετὰ τῶν ἐκθέσεων συλλήψεως καὶ κατασχέσεως, προσάγεται ἄνευ ἀναβολῆς εἰς τὸν παρ' ἐφέταις εἰσαγγελέα, ὅστις ἐξετάζει αὐτὸν πρὸς βεβαίωσιν τῆς ταὐτότητός του, ἔχων ὑπ' ὄψει καὶ τὰς πληροφορίας τῆς ἐνεργησάσης τὴν σύλληψιν ἀρχῆς. Βεβαιωθείσης τῆς ταὐτότητος, διατάσσει ὁ εἰσαγγελεὺς τῶν ἐφετῶν τὴν ἐν ταῖς φυλακαῖς τῶν ὑποδίκων κράτησιν τοῦ συλληφθέντος καὶ πέμπει πάσας τὰς περὶ συλλήψεως, κατασχέσεως καὶ βεβαιώσεως τῆς ταὐτότητος ἐκθέσεις εἰς τὸν πρόεδρον τῶν ἐφετῶν . Ἐὰν ἡ ταὐτότης ἀμφισβητηθῇ, ἐφαρμόζεται ἡ § 5 τοῦ ἄρθρου 10.

Ἄρθρον 12

Ἀνακοίνωσις τῶν ἐγγράφων.

Ὁ συλληφθεὶς δικαιοῦται νὰ λάβῃ γνῶσιν αὐτοπροσώπως ἢ διὰ συνηγόρου του πάντων τῶν ἐγγράφων καὶ ἀντίγραφα αὐτῶν, ἰδίᾳ δαπάνῃ.

Ἄρθρον 13

Συζήτησις περὶ τῆς ἐκδόσεως.

1. Ὁ πρόεδρος τῶν ἐφετῶν, ἐντὸς 24 ὡρῶν ἀπὸ τῆς λήψεως τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 11 ἐκθέσεων συγκαλεῖ τὸ συμβούλιον τῶν ἐφετῶν, ἐκ πέντε δικαστῶν συντιθέμενον, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου προσάγεται ὁ συλληφθείς, ἐὰν συναινῇ, δικαιούμενος νὰ παραστῇ μετὰ συνηγόρου καὶ ἑρμηνέως τῆς ἰδίας αὐτοῦ ἐκλογῆς καὶ νὰ ζητήσῃ, ἐὰν δὲν ἔχῃ, τὸν ὑπὸ τοῦ προέδρου τῶν ἐφετῶν διορισμὸν συνηγόρων.

2. Τὸ συμβούλιον τῶν ἐφετῶν συνεδριάζει δημοσίᾳ, ἐκτὸς ἐὰν ὁ συλληφθεὶς ζητήσῃ τὴν κεκλεισμένων τῶν θυρῶν συνεδρίασιν ἢ δὲν παρασταθῇ οὐδόλως ἐνώπιον αὐτοῦ. Τὴν κεκλεισμένων τῶν θυρῶν συνεδρίασιν δύναται νὰ διατάξῃ τὸ συμβούλιον καὶ αὐτεπαγγέλτως.

Ἄρθρον 14

Ἀναβολὴ τῆς συζητήσεως. Προσωινὴ ἀπόλυσις τοῦ συλληφθέντος.

1. Ὁ ..ε ἐκζητούμενος καὶ ὁ εἰσαγγελεὺς ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσωσι παρὰ τοῦ συμβουλίου τὴν ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως. Τὸ συμβούλιον δὲν δύναται νὰ ἀρνηθῇ εἰς τὸν ἐκζητούμενον τὴν μέχρι 15 ἡμερῶν ἀναβολήν.

2. Τὸ συμβούλιον τῶν ἐφετῶν δύναται, κατὰ πᾶσαν στάσιν τῆς διαδικασίας, νὰ διατάξῃ τὴν προσωρινὴν ἀπόλυσιν τοῦ συλληφθέντος κατὰ τοὺς ὅρους τῶν ἄρθρων 236 ἕως 243 τῆς Ποιν. Δικονομίας. Ἡ προσωρινὴ ἀπόλυσις αἴρε-

ται αὐτοδικαίως, ἅμα τῇ δημοσιεύσει τῆς ἐγκριτούσης τὴν ἔκδοσιν ἀποφάσεως. Τὴν κατάπτωσιν τῆς ἐγγυήσεως ἀποφασίζει τὸ συμβούλιον τῶν ἐφετῶν.

Ἄρθρον 15.

Ἀπόφασις ἐπὶ τῆς ἐκδόσεως.

1. Τὸ συμβούλιον τῶν ἐφετῶν μετὰ τὴν ἐξέτασιν τοῦ συλληφθέντος, ἐὰν ἐνεφανίσθη, καὶ μετὰ τὰς ἀγορεύσεις τοῦ εἰσαγγελέως καὶ τοῦ ἐκζητουμένου ἢ τοῦ συνηγόρου του, γνωμοδοτεῖ ἐπὶ τῆς περὶ ἐκδόσεως αἰτήσεως ἠτιολογημένως, ἀποφαινόμενον : α') περὶ τῆς ταυτότητος τοῦ συλληφθέντος πρὸς τὸν ἐκζητούμενον , β') περὶ τῆς ὑπάρξεως τῶν ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου ἢ τῆς συνθήκης ἀπαιτουμένων πρὸς ἔκδοσιν δικαιολογητικῶν ἐγγράφων, γ') περὶ τοῦ ἐὰν ὁ συλληφθεὶς καὶ τὸ ἀποδιδόμενον αὐτῷ ἔγκλημα, ἢ (προκειμένου περὶ αἰτήσεως ἐκδόσεως δυνάμει καταδικαστικῆς ἀποφάσεως) ἐκεῖνο δι' ὃ κατεδικάσθη. εἶναι ἐξ ἐκείνων, δι' ἃ ἐπιτρέπεται ἡ ἔκδοσις,δ') περὶ τοῦ ἐὰν συντρέχωσιν οἱ ὅροι τοῦ ἄρθρου 3 στοιχ. δ'.

2. Τὸ συμβούλιον τῶν ἐφετῶν ἐξετάζει προσέτι , ἐφ' ὅσον δὲν ὑπάρχῃ κώλυμα ἐκ συνθήκης, ἐὰν ὑπάρχωσιν ἐνδείξεις περὶ τοῦ βασίμου τῆς ἀποδιδομένης τῷ συλληφθέντι κατηγορίας, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν προσαγομένων ὑπὸ τοῦ ἐκζητοῦντος κράτους ἐπισήμων ἀποδεικτικῶν στοιχείων, καὶ ἀποφαίνεται, ἐὰν ταῦτα θὰ ἐπέτρεπον τὴν σύλληψιν καὶ τὴν εἰς δίκην παραπομπὴν τοῦ ἐκζητουμένου ἐν τῇ ἡμεδαπῇ, ἐὰν τὸ ἔγκλημα ἐτελεῖτο ἐπὶ ἑλληνικοῦ ἐδάφους. Τὸ συμβούλιον δύναται, πρὸς μόρφωσιν τῆς γνώμης του ἐπὶ τῆς οὐσίας, νὰ προβῇ καὶ εἰς τὴν συλλογὴν παντὸς χρησίμου ἀποδεικτικοῦ μέσου, δι' ἑνὸς τῶν μελῶν του, ἀναβάλλον τὴν ὁριστικὴν ἀπόφασίν του ἐπὶ δέκα πέντε τὸ πολὺ ἡμέρας. Ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 14 § 2 ἐφαρμόζεται καὶ ἐνταῦθα.

Ἄρθρον 16.

Ἔνδικον μέσον κατὰ τῆς ἀποφάσεως.

1. Κατὰ τῆς ὁριστικῆς ἀποφάσεως τοῦ συμβουλίου τῶν ἐφετῶν ἐπιτρέπεται εἰς τὸν ἐκζητούμενον καὶ τὸν εἰσαγγελέα ἔφεσις ἐνώπιον τοῦ β' τμήματος τοῦ ἀρείου πάγου, ἐντὸς 24 ὡρῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἀποφάσεως, συνταχθείσης ἐκθέσεως ἐνώπιον τοῦ γραμματέως τῶν ἐφετῶν.

2. Ὁ ἄρειος πάγος ἀποφαίνεται ἐντὸς 8 ἡμερῶν ἐν συμβουλίῳ, ἐφαρμοζομένων ἀναλόγως τῶν ἄρθρων 13, 14 § 1 καὶ 15. Ὁ ἐκζητούμενος, κλητεύεται ἐπιμελείᾳ τοῦ εἰσαγγελέως τοῦ ἀρείου πάγου 24 ὥρας τοὐλάχιστον πρὸ τῆς συζητήσεως αὐτοπροσώπως ἢ διὰ τοῦ ἀντικλήτου του.

Ἄρθρον 17.

Πότε διατάσσεται ἡ ἔκδοσις.

1. Τὴν ἔκδοσιν δύναται νὰ διατάξῃ ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης δι' ἀποφάσεώς του τότε μόνον, ὅταν τὸ συμβούλιον ἐγνωμοδότησεν ἀμετακλήτως ὑπὲρ αὐτῆς.

2. Ἐὰν τὸ συμβούλιον ἀποφανθῇ ἀμετακλήτως , ὅτι δὲν πρέπει νὰ γίνῃ ἔκδοσις, ὁ συλληφθεὶς ἀπολύεται τῆς φυλακῆς, διαταγῇ τοῦ εἰσαγγελέως τῶν ἐφετῶν , ὅστις εἰδοποιεῖ περὶ τούτου πάραυτα τὸν Ὑπουργὸν τῆς Δικαιοσύνης. Ὁμοίως ἀπολύεται ὁ ἐκζητούμενος, ἐὰν δὲν παραληφθῇ παρὰ τοῦ ἐκζητοῦντος κράτους ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς πρὸς αὐτὸ κοινοποιήσεως τῆς περὶ ἐκδόσεως ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ.

Ἄρθρον 18.

Ἀπόδοσις τῶν κατασχεθέντων.

1. Οἱαδήποτε καὶ ἐὰν εἶναι ἡ περὶ ἐκδόσεως ἀπόφασις τοῦ συμβουλίου τοῦτο ἀποφαίνεται, ἐὰν τὰ κατασχεθέντα ἢ ἄλλως συνημμένα εἰς τὴν δικογραφίαν ἀντικείμενα ἢ πειστήρια πρέπει νὰ παραδοθῶσιν εἰς τὸ ἐκζητοῦν κράτος, εἰς τὸν ἐκζητούμενον, εἰς τρίτον ἀξιοῦντα δικαιώματα ἐπ' αὐτῶν ἢ εἰς ἐγχωρίαν ἀρχὴν ὅπως χρησιμεύσωσι δι' ἀνάκρισιν.

2. Κατὰ πᾶσαν στάσιν τῆς διαδικασίας τὸ συμβούλιον τῶν ἐφετῶν ἀποφαίνεται ἀμετακλήτως ἐπὶ τῶν ἐγειρομένων ἀξιώσεων ἐπὶ τῶν κατασχεθέντων ἐκ μέρους τρίτων διακατόχων ἢ ἀξιούντων δικαιώματα κυριότητος ἐπ' αὐτῶν.

Ἄρθρον 19.

Ὑποβολὴ νέας αἰτήσεως.

Καὶ μετὰ τὴν κατὰ τῆς ἐκδόσεως ἀμετάκλητον ἀπόφασιν δύναται νὰ ὑποβληθῇ νέα αἴτησις ἐκδόσεως στηριζομένη ἐπὶ στοιχείων μὴ τεθέντων ἤδη ὑπὸ τὴν κρίσιν τοῦ συμβουλίου.

Ἄρθρον 20.

Αἴτησις ἐκδόσεως ἐκ μέρους τῶν ἡμεδαπῶν ἀρχῶν.

Ἡ πρὸς ξένον κράτος αἴτησις ἐκδόσεως εἰς τὰς ἡμεδαπὰς δικαστικὰς ἀρχὰς προσώπου κατηγορουμένου ἢ καταδικασθέντος γίνεται διὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης ὑπὸ τοῦ εἰσαγγελέως τῶν ἐφετῶν, ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποίου ἀσκεῖται ἡ ποινικὴ δίωξις ἢ ἀπηγγέλθη ἡ καταδίκη, διαβιβάζοντος συγχρόνως πάντα τὰ ἀπαιτούμενα κατὰ τὸ ἄρθρον 8 ἢ ὑπὸ τῆς συμβάσεως ἔγγραφα καὶ ἀκριβῆ περιγραφὴν τῶν χαρακτηριστικῶν τοῦ προσώπου καί, εἰ δυνατὸν τὴν φωτογραφίαν αὐτοῦ. Ἡ ἔκδοσις δύναται νὰ ζητηθῇ καὶ ἐξ ἰδίας τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης πρωτοβουλίας. Τὸ ἄρθρον 5 ἐφαρμόζεται καὶ ἐν τῇ προκειμένῃ περιπτώσει ἀναλόγως.

Ἄρθρον 21.

Ἐπανέκδοσις εἰς ἀλλοδαπὴν χώραν τοῦ εἰς τὰς ἡμεδαπὰς δικαστικὰς ἀρχὰς ἐκδοθέντος.

Ὅταν τοῦ εἰς τὰς ἡμεδαπὰς ἀρχὰς ἐκδοθέντος ζητεῖται παρὰ τρίτης χώρας ἡ ἔκδοσις δι' ἔγκλημα προγενέστερον τῆς ἐκδόσεώς του καὶ διάφορον τοῦ δι' ὃ ἐδικάσθη ἐν τῇ ἡμεδαπῇ, ἡ ἔκδοσις δὲν δύναται νὰ γίνῃ ἄνευ τῆς συναινέσεως τῆς εἰς τὰς ἡμεδαπὰς ἀρχὰς ἐκδούσης αὐτὸν χώρας.

ΙΙ. Ἄλλαι περιπτώσεις δικαστικῆς συνδρομῆς.

Ἄρθρον 22.

Ἀνακριτικαὶ αἰτήσεις.

1. Αἱ περὶ ἐξετάσεως μαρτύρων καὶ κατηγορουμένων, ἐνεργείας αὐτοψίας καὶ πραγματογνωμοσύνης καὶ κατασχέσεως πειστηρίων αἰτήσεις πρὸς ἀλλοδαπὰς ἀρχὰς τῶν ἡμεδαπῶν δικαστικῶν ἀρχῶν διαβιβάζονται διὰ τοῦ ἁρμοδίου εἰσαγγελέως ἐφετῶν πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης, ὅπερ προκαλεῖ τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῶν διὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργείου, τηρουμένων καὶ τῶν διεθνῶν συνθηκῶν, καὶ ἐθίμων. Εἰς ἐπειγούσας περιπτώσεις διαβιβάζονται αὗται καὶ ἀπ' εὐθείας πρὸς τὰς ἐπιτοπίους ἑλληνικὰς προξενικὰς ἀρχὰς τὰς ἐκπληρούσας ἀνακριτικὰ καθήκοντα, εἰδοποιεῖται ὅμως περὶ τούτου τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης.

2. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον διαβιβάζονται καὶ αἱ κλήσεις πρὸς ἐπίδοσιν πρὸς μάρτυρας καὶ κατηγορουμένους.

Ἄρθρον 23.

Ἀνακριτικαὶ αἰτήσεις ἀλλοδαπῶν δικαστικῶν ἀρχῶν.

1. Αἱ περὶ ἀνακριτικῆς τινος πράξεως ἐκ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 22 § 1 ἀναφερομένων αἰτήσεις ἀλλοδαπῶν δικαστικῶν ἀρχῶν, διαβιβαζόμεναι ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης, ἐκτελοῦνται, παραγγελίᾳ τοῦ ἁρμοδίου εἰσαγγελέως ἐφετῶν, ὑπὸ τοῦ ἀνακριτοῦ, ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποίου πρόκειται νὰ διεξαχθῇ ἡ ζητουμένη ἀνακριτικὴ πρᾶξις, ἐκτὸς ἐὰν αὕτη ἀντίκειται εἰς τὰς διατάξεις τῆς Ποιν. Δικονομίας ἢ τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων. Οἱ μάρτυρες ἐξετάζονται πάντοτε ἐνόρκως, κατὰ τὰ λοιπὰ δὲ τηροῦνται αἱ σχετικαὶ διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου, ὡς καὶ αἱ διεθνεῖς συνθῆκαι καὶ τὰ ἔθιμα.

2. Αἱ πρὸς μάρτυρας, πραγματογνώμονας καὶ κατηγορουμένους κλήσεις, ἀποφάσεις ἢ ἄλλα ἔγγραφα τῆς ποινικῆς διαδικασίας ἐπιδίδονται, ἐπιμελείᾳ τοῦ εἰσαγγελέως τῶν πρωτοδικῶν. Ἡ σχετικὴ αἴτησις, ἐὰν πρόκειται περὶ κλητεύσεως μαρτύρων ἢ πραγματογνωμόνων, γίνεται δεκτὴ μόνον ἐὰν ἡ αἰτοῦσα ἀλλοδαπὴ δικαστικὴ ἀρχὴ ἀναλαμβάνῃ ρητῶς τὴν ὑποχρέωσιν, ὅπως ὁ κλητευόμενος μὴ διωχθῇ ἢ κρατηθῇ δι' ἔγκλημα προγενέστερον τῆς ἐνώπιον τῆς καλούσης ἀλλοδαπῆς ἀρχῆς ἐμφανίσεώς του.

3. Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης, μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ ἁρμοδίου συμβουλίου τῶν ἐφετῶν, δύναται ... ἀρνηθῇ

τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐν ταῖς § § 1 καὶ 2 αἰτήσεων, ἐὰν κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 2 καὶ 3 δὲν ἐπιτρέπηται ἡ ἐπὶ τῇ ἀνακρινομένῃ ὑπὸ τῆς ἀλλοδαπῆς δικαστικῆς ἀρχῆς πράξει ἔκδοσις τοῦ κατηγορουμένου προσώπου ἢ ἐάν, κατὰ συνθήκην μετὰ τῆς αἰτούσης χώρας, δὲν εἶναι ὑποχρεωτικὴ ἡ ἔκδοσις.

Ἄρθρον 24.

Μεταγωγὴ κρατουμένου πρὸς ἐξέτασιν.

1. Ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς ἀμέσου ἐπαναγωγῆς δύναται, μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ ἁρμοδίου εἰσαγγελέως ἐφετῶν, νὰ διαταχθῇ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, αἰτήσει ἀλλοδαπῆς δικαστικῆς ἀρχῆς διαβιβαζομένῃ διὰ τῆς διπλωματικῆς ὁδοῦ, ἡ ἐνώπιον αὐτῆς μεταγωγὴ προσώπου κρατουμένου ἐν ταῖς φυλακαῖς, ἵνα ἐξετασθῇ ὡς μάρτυς καὶ κατ' ἀντιπαράστασιν πρὸς μάρτυρας ἢ κατηγορουμένους.

2. Ἡ μεταγωγὴ αὕτη δύναται νὰ διαταχθῇ μόνον πρὸς κράτος, ὅπερ διὰ νόμου ἢ συμβάσεως παρέχει τὴν αὐτὴν δικαστικὴν συνδρομὴν εἰς τὸ ἑλληνικὸν κράτος. Τὰ ἔξοδα τῆς μεταγωγῆς καὶ ἐπαναγωγῆς βαρύνουσι τὸ ζητοῦν κράτος καὶ προκαταβάλλονται ὑπ' αὐτοῦ ἢ ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας ἡμεδαπῆς ἀρχῆς, ἐὰν ἡ εὐχέρεια αὕτη παρέχηται καὶ πρὸς τὸ ἑλληνικὸν κράτος ὑπὸ τῆς αἰτούσης χώρας. Ἡ διάταξις τῆς § 2 τοῦ ἄρθρου 23 ἐφαρμόζεται ἀναλόγως καὶ ἐνταῦθα.

Ἄρθρον 25.

Ἔξοδα μαρτύρων καὶ πραγματογνωμόνων.

Ἐπὶ τῶν κλήσεων τῶν μαρτύρων καὶ πραγματογνωμόνων, ὧν ἡ ἐπίδοσις ζητεῖται ὑπὸ ἀλλοδαπῆς δικαστικῆς ἀρχῆς, δέον νὰ σημειῶται τὸ δι' ἔξοδα ταξειδίου καὶ διαμονῆς καταβλητέον εἰς τὸν κλητευόμενον ποσόν, ἔναντι τοῦ ὁποίου προκαταβάλλεται ἀνάλογον μέρος ὑπὸ τῆς ἡμεδαπῆς ἁρμοδίας ἀρχῆς, ἐντολῇ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, εἰς τὸν κλητευόμενον, εὐθὺς ὡς οὗτος δηλώσῃ ὅτι θὰ προσέλθῃ, ἐπὶ ἀντικαταβολῇ τούτου παρὰ τῆς αἰτούσης χώρας. Ὁ λαβὼν τὴν προκαταβολὴν καὶ ἐξ ἀπειθείας μὴ προσερχόμενος τιμωρεῖται διὰ τῆς ἐπὶ ἀπειθείᾳ πρὸς τὴν ἀρχὴν ἀπειλουμένης ὑπὸ τοῦ ποινικοῦ νόμου ποινῆς. Ὁ ἐν τῇ § 2 τοῦ ἄρθρου 23 ὅρος ἐφαρμόζεται καὶ ἐνταῦθα.

Ἄρθρον 26.

Διαβίβασις πειστηρίων.

1. Ἡ περὶ διαβιβάσεως πειστηρίων ἢ ἄλλων ἀντικειμένων εὑρισκομένων εἰς χεῖρας τῶν ἡμεδαπῶν δικαστικῶν ἀρχῶν αἴτησις ἀλλοδαπῆς ἀρχῆς ἐκτελεῖται παραδιδομένων τῶν πειστηρίων, πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργεῖον, ἐὰν ἰδιαίτεροι λόγοι δὲν ἀντίκεινται εἰς τοῦτο, καὶ ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς ἀμέσου ἐπιστροφῆς τῶν διαβιβασθέντων. Ἐὰν πρόκειται περὶ ἐγγράφων, ἀποστέλλονται φωτοτυπίαι τούτων.

2. Ἡ ἐκτέλεσις τῆς προκειμένης δικαστικῆς συνδρομῆς ὑπόκειται εἰς τὸν ὅρον τῆς ἀμοιβαιότητος.

III. Τροποποίησις τῶν περὶ ἀναιρέσεως διατάξεων τῆς Ποινικῆς Δικονομίας.

Ἄρθρον 27.

1. Εἰς τὸ ἄρθρον 458 Ποιν. Δικονομίας προστίθεται ἀριθμὸς 20, ἔχων ὡς ἑξῆς :

«20. Ἐὰν ἀπηγγέλθη καταδίκη ἐπὶ ἐγκλήματι δι' ὃ δὲν ὑπεβλήθη ἐγκύρως ἡ κατὰ νόμον ἀπαιτουμένη αἴτησις ἀρχῆς ἢ δι' ὃ δὲν ἐδόθη ἡ ἄδεια διώξεως ἢ δι' ὃ δὲν ἐπετράπη ρητῶς ἡ ἔκδοσις τοῦ κατηγορουμένου ὑπὸ τοῦ ξένου κράτους ἢ δι' ὃ ὑπάρχει δεδικασμένον (ἄρθρον 84)».

2. Εἰς τὸ ἄρθρον 407 Ποιν. Δικονομίας προστίθεται ἀριθμὸς 12, ἔχων ὡς ἑξῆς :

«12. Ἐὰν ἀπηγγέλθη καταδίκη ἐπὶ ἀδικήματι, δι' ὃ δὲν ὑπεβλήθη ἐγκύρως ἡ κατὰ νόμον ἀπαιτουμένη αἴτησις ἀρχῆς ἢ δι' ὃ δὲν ἐδόθη ἡ ἄδεια διώξεως ἢ δι' ὃ δὲν ἐπετράπη ρητῶς ἡ ἔκδοσις τοῦ κατηγορουμένου ὑπὸ τοῦ ξένου κράτους ἢ δι' ὃ ὑπάρχει δεδικασμένον (ἄρθρον 84)».

Ἄρθρον 28.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, ὑποβληθήσεται δὲ πρὸς κύρωσιν ἅμα τῇ ἐπαναλήψει τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 21 Μαρτίου 1949.

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος
Θ. ΣΟΦΟΥΛΗΣ

Ὁ Ἀντιπρόεδρος
ΑΛ. ΔΙΟΜΗΔΗΣ

Τὰ Μέλη

Κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ, Π. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ, Γ. ΜΕΛΑΣ, Φ. ΖΑΪΜΗΣ, Κ. ΤΣΑΤΣΟΣ, ΔΗΜ. ΧΕΛΜΗΣ, ΣΤ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ, Δ. ΒΟΥΡΔΟΥΜΠΑΣ, ΧΡ. ΓΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ, Κ. ΡΟΔΟΠΟΥΛΟΣ, ΕΥΑΓΓ. ΑΒΕΡΩΦ, ΓΕΡ. ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ, ΑΡ. ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΔΑΚΗΣ, Β. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ Μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς

Ἐν Ἀθήναις τῇ 21 Μαρτίου 1949.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Γ. ΜΕΛΑΣ

(Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου)